

“Sant, sense oració?”

¿Si no tractes Crist en l'oració i en el Pa, com el faràs conèixer? (Camí, 105)

10 d'octubre

M'has escrit, i et comprenc: «Faig cada dia la meva *estoneta* d'oració: ¡si no fos per això!» (Camí, 106)

Sant sense oració...? —No hi crec, en aquesta santedat. (Camí, 107)

Et diré, fent meva la frase d'un autor estranger, que la teva vida d'apòstol val tant com val la teva oració. (Camí, 108)

Desitjo que el teu comportament sigui com el de Pere i el de Joan: que duguis a la teva oració, per parlar-ne amb Jesús, les necessitats dels teus amics, dels teus col·legues..., i que després, amb el teu exemple, puguis dir-los: *respice in nos!* —mireu-me! (Forja, 36)

Explica l'Evangelista Sant Lluc que Jesús estava pregant...: com devia ser l'oració de Jesús!

Contempla a poc a poc aquesta realitat: els deixebles tracten Jesucrist i, en aquelles converses, el Senyor els ensenya —també amb les obres com han d'orar, i el gran prodigi de la misericòrdia divina: que som fills de Déu, i que podem adreçar-nos a Ell, com un fill enraona amb el seu Pare. (Forja, 71)

Quan encetes cada jornada per treballar al costat de Crist, i atendre tantes ànimes que el cerquen, t'has

de convèncer que no hi ha més que un camí: acudir al Senyor.

—¡Només en l'oració, i amb l'oració, aprenem a servir els altres! (Forja, 72)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/dailytext/sant-
sense-oracio/](https://dev.opusdei.org/ca-es/dailytext/sant-sense-oracio/) (09/08/2025)